فراخوان دومین دوره جایزه ابوالحسن نجفی اعلام شد

به گزارش ایسنا به منظور پاسداشت یاد استاد نجفی در عرصه ترجمه و تشویق مترجمان در اعتلای زبان فارسی، مرکز فرهنگی شهر کتاب مراسم دومین دوره جایزه ابوالحسن نجفی را در بهمن سال جاری برگزار و از بهترین ترجمه رمان و مجموعه داستان کوتاهی که در سال ۱۳۹۵ منتشر شده، تقدیر می کند. هیئت داوران این جایزه را ضیاء موحد، حسین معصومی همدانی، عبدا... کوثری، مهستی بحرینی، موسی اسوار، مژده دقیقی و محمود حسینی زاد با دبیری علی اصغر محمدخانی تشکیل می دهند.

ناگهانِ شعر

لیلی طالقانی

■ ۱
ما مثل برف های قله
به هم رسیدیم...
و خورشید بر بازوانمان خالکوبی کرد
مادیان وحشی بودم من
سرخ سری دیوانه
به آشوبم کشیدی
کوهستانی در سرم فریاد می کشید
عطر شالیزارهای برنج بودی
در خاطره کوه
به احترام صبح
ایستادی بر کرانه های زمین
مادرم شدی
عطر چای عصرگاهم
این گونه است که زنی
برای قمری ها دعا می خواند
این گونه است که زنی
سگ می وزد از چشم هاش
و عطر باکره گندم زار را از آویشن لب هاش
به سمت تو می وزاند.....
و مسیر رودخانه ها را به قلبش می رساند
نشانی آفتاب را در سینه اش پنهان می کند....
به رودها می سپارد تنش را

■ ۲
بوداشدم
بر مقبره ها نشستم
هزار سال
دامنه ها را پیمودم
طولانی
طولانی
.....
جهان چون تخم کوچک پرندگان
تنگ بود و تاریک....
کاش اسبی وحشی رد می شد و کوهستان ساکتی
که منم
به دلهره می افتاد....

■ ۳
من
پرنده سرگردانی بودم
در مزارع قهوه
عطری غلیظ در مه صبحگاه بودم
یا سکه احمد شاهی....
که ضرب می شدم با درد
بر سینه ام
کوبیده می شدم
هر صبح
دیواری بودم در مقبره های اندوه
من مزرعه چای بودم
در فصل زمستان
یا روسری غمگینی در دست دختران بالغ
اندوه مادرزادم من
بی آرزو
مرا به نام آواز دادی
بر کرانه ها و باغ ها
با بادها و درخت ها
نامم به اتفاق به اسطوره های جهان می رسد
به الهه های عاشق
بی آن که همچون من گریسته باشند هزار سال
من نام اول لیلی بودم
بعد امرا رودخانه نامیدند عاشقان!!'
به بازار برده فروشانم بردند....
الهه ها و لبخندها را خریدم....
بندها را گسستم....
عشق باز ستاندم از جهان
به دیوارها آویختم
به درها
پنجره ها را گشودم
اینک من
....پرنده بی حواسی که خواب می بیند....

■ ۴
غسل شهادت می کنم در چشم هایت
یعنی عبادت می کنم در چشم هایت
تا زخم طغیانی به زنجیرم بیاید
مشق ریاضت می کنم در چشم هایت

■ ۵
دیشب من و دل به تو توکل کردیم
یک آینه نذر این تغزل کردیم
سوگند به سوره سوره چشمانت
تنها تو که لبخند زدی گل کردیم

■ ۶
ای عشق! در این معرکه سرگردانیم
آیینه تویی قسم به قرآن عظیم
من منتظر اشارت بارانم
دست من و دامان خداوند کریم

■ ۷
در دیعنی دو چکاوک در بند
قحطی عشق، دریغ لبخند
در دیعنی؛ من و این آینه ها
که شکستی و نکردی پیوند
آیه در آیه یقین آوردم
به غزل های نگاهت سوگند!!
دل من زیر قدم های تو بود
چشم های تو اگر می دیدند
گل من! حس قشنگ سحری
باز کن پنجره را تا لبخند
تا که گلزخم به چشمت نرسد
ریختم در دل آتش اسفند!
کوچه در عطر صنوبر گم شد
کودکی مستی نرگس را کند

گزارشی از جریان رباعی زنانه از دهه ۵۰ تا امروز - قسمت پایانی

هویت زنانه در رباعی امروز

سید علی میرافضلی

پروانه بهزادی آزاد (۱۳۴۷ ش)، چهره فعال عرصه رباعی در اواخر دهه ۸۰ و اوایل دهه ۹۰ است. از بهزادی تا کنون دو مجموعه رباعی منتشر شده است: اما تو مثل پنجره ها (تهران، ۱۳۸۹) که در بردارنده رباعیات و دیگر شعرهای اوست و سیب و سرسره (تهران، ۱۳۹۲) که مختص رباعیات اوست. ذهن و زبان بهزادی آزاد، ساده و صمیمی و بدون دست انداز است. عشق و جنگ، دو مضمون اصلی رباعیات اوست؛ یک شاعر عاطفی که دغدغه های مادرانه ای دارد و احساساتش را بین کودکان کار و رفتگران محله تقسیم می کند. جنگ برای بهزادی آزاد، برانگیزاننده حس وطن پرستی است: امروز برای دخترم می گویم / از خاطره های سوم خردادم (۱۳۸۹، ص ۵۴)، یادآور فرهنگ وطن باشم کاش (همان، ص ۵۹)، اینجا دل من شوق تفحص دارد / معروف ترین شهید گمنام اینجاست (همان، ص ۲۳)، پرونده جانبازی او گم شده است (۱۳۹۲، ص ۷۸)، جانباز بدون درصدم، باور کن (همان، ص ۷۹)

بهزادی آزاد، معلم است و از اصطلاحات کتاب درسی نیز در رباعیاتش بهره گرفته است: ما منحنی تابع فرمان توایم، در تابع قدر مطلقت راهم ده (۱۳۸۹، ص ۳۷)، از صفر بیا به بی نهایت برویم (همان، ص ۳۶)، مشتق مرا مساوی صفر بکن (همان، ۳۸)، با نمره نُه دوباره تجدید شدیم (همان، ص ۵۹)، اطراف تو لایه اُزن خواهم شد، آهن بودم که با تو اکسید شدم (۱۳۹۲، ص ۳۴). لیلا بنی تمیم، شاعر اهل خوزستان (۱۳۶۲ ش)، در کتاب گنجشک بدون آسمان می میرد (تهران، ۱۳۹۱)، همچون بهزادی آزاد، دغدغه اصلی اش، جنگ و عشق است؛ اما به تناسب سن و سال، لحن نسبتاً متفاوتی را برای بیان این موضوعات به کار گرفته است.

بی گمان، چهره شاخص رباعی در دهه ۹۰، طیبه سادات بقایی اردکانی (۱۳۶۳ ش) است. بقایی با انتشار مجموعه رباعی رابعه، رباعی، باران (مشهد، ۱۳۹۱)، نگاه ویژه خود را به جهان پیرامون به نمایش گذاشت؛ نگاه یک شاعر معترض به وضعیت زن. این اعتراض، حتی شامل وضعیت زن و مرد در یک رابطه عاشقانه هم می شود و گاهی پرخاشگرانه هم به نظر می آید: یادت دادم چگونه عاشق باشی / یادم دادی چطور تنها باشم (ص ۱۷)، در تو تویی دیگری است بیگانه من / در من من دیگری است دیوانه تو (ص ۱۹)

در مجموعه رباعیات رأس ساعت مرگ (تهران، ۱۳۹۲)، همان رویکرد را با زبانی تلخ تر و نگاهی تیره تر می بینیم. این مجموعه با ۶۸ رباعی، از لحاظ زبانی و اندیشگانی مجموعه یکدست تری است و حرکت رو به جلویی را به نمایش می گذارد. زبان شعری بقایی، تا حدودی متأثر از جلیل صفربیگی است، اما نگاه او فردیت و تشخص خاص خودش را دارد. جملات بریده بریده و ناتمام بقایی در این مجموعه، آن تنگی و تلخی زمان را بیش از پیش به رخ ما می کشد.

مرگ باوری که از عنوان کتاب آغاز می شود، مخاطب را در بسیاری از رباعیات کتاب دنبال می کند: بهتر که یکی یکی بمیریم همه / چون مرگ فقط به مُردن مازنده است (ص ۶).

تقریباً نیمی از رباعیات کتاب، با حضور مرگ معنا گرفته است. نیم دیگر آن عشق است که آن هم نیم نگاهی به تباهی دارد: تا چند دقیقه قادرم بعد از تو / از مرگ نترس حاضرم بعد از تو / هیچ آمدنی برای ماندن در من / یک شهر پُر از مسافرم بعد از تو (ص ۳۷)، مرگ است که نام عشق بر خود دارد / یک باره نمی کُشد، مرامش این است (ص ۲۳).

دغدغه های زن بودن، در این کتاب هم به روشنی بیان شده است: بعد از تو زن مچاله درد شدم (ص ۶۳)، از دردی که همیشه با یک زن هست / اندازه بگیر آن چه را در من هست (ص ۶۴).

زبان فانتزی و طنزآلود، ویژگی رباعیات دوتن از زنان دهه ۹۰ است: رقیه ندیری (۱۳۵۸ ش) با مجموعه تنهایی من زنی جوان است هنوز (مشهد، ۱۳۹۴)، استفاده از امثال و اصطلاحات روزمره را مورد توجه قرار داده است: از هفت دولت آزاد شدن (ص ۱۹)، لوطی و چاله میدان (ص ۲۲)، تحویل گرفتن (ص ۲۸)، از دهن افتاده (ص ۲۹)، روندادن (ص ۳۰)، سر بزنگاه (ص ۳۵)، کرکری خواندن (ص ۳۷)، دو به هم زن و وبال گردن بودن (ص ۳۹)، سهراب کشون (ص ۴۳)، شرطی شدن (ص ۵۰)، ته این خانه تازه دست و پا کردن (ص ۶۰)، ته این قصّه (ص ۶۳).

توجه به مسائل زنان، از دیگر موضوعات قابل توجه این مجموعه است: حق تو نبود زن شوی، این باشی (ص ۴۵)، زن های جهان اگر چه تنها هستند... (ص ۴۶)، زن دیده ام از شهاب سرگردان تر (ص ۴۷)، زن های جهان به آتش ایمان دارند (ص ۴۸)، کُلفتی های مدرن (ص ۵۱)، که به نظر می رسد بیشتر تحت تأثیر رویکرد خانم بقایی اردکانی است؛ و گواه آن علاوه بر موضوع تعدادی از رباعیات، استفاده از نماد رابعه در رباعیاتش است (ص ۵۲).

این وجه فانتزی در مجموعه شعرهای طنز عاشقانه زهرا دری (۱۳۵۹ ش) با عنوان «ناشیانه دوستت دارم» نمایان تر است (تهران، ۱۳۹۵). بخش دوم این کتاب با عنوان «دلتنگی های گربه ای»، مجموعه ۳۴ رباعی به هم پیوسته است که در قالب درد دل های گربه شهری برای عشق روستایی اش ملوس بیان شده است.

زبان رباعیات این کتاب، زبان شاعری است که دغدغه طنز، بر صلابت سخن اش اثر منفی گذاشته و حتی می توان گفت برای نزدیک شدن به زبان فانتزی مورد قبول نسل جوان، گاهی اوقات عطای قواعد زبان را به لقایش بخشیده است. شعرهای این کتاب اگرچه رویکردی عاشقانه دارد، ولی از دغدغه های اجتماعی نیز تهی نیست.

در گزیده های رباعی امروز که رباعی سه دهه اخیر را مد نظر قرار داده است، سهم زنان رباعی گوی بسیار ناچیز است. در کتاب چارپاره ها فراهم آورده میلاد عرفان پور (تهران، ۱۳۹۲)، سه رباعی از سه شاعر زن هست: پدیده زارع (ص ۸۸)، کبری موسوی قهفرخی (ص ۹۳) و ناهید یوسفی (ص ۱۲۶).

در گزیده ای که سید احمد حسینی از رباعی امروز فراهم آورده و «سه به علاوه یک» نام دارد (تهران، ۱۳۹۱)، رباعیاتی از پروانه بهزادی آزاد (ص ۲۶-۲۳)، پوران فرخزاد (ص ۹۰-۸۷) و جمیله موسوی (ص ۱۱۹-۱۲۲) هست.

در «آستانه تازه شدن» که به اهتمام نگارنده سامان یافته (مشهد، ۱۳۹۱)، رباعیاتی از مریم حقیقت (ص ۵۳)، شکوه سپهزاد (ص ۶۲)، پوران فرخزاد (ص ۸۱)، پریسا گلی نیا (ص ۸۵)، حدیث لزر غلامی (ص ۸۶) و منصوره نیکوگفتار (ص ۹۶) دیده می شود.

میرافضلی در کتاب گوشه تماشا: رباعی از نیما تا امروز (تهران، ۱۳۸۳)، در منتخب رباعیات دهه ۶۰ و ۷۰، سهم زیادتری را به زنان رباعی سرا اختصاص داده است: فائزه جمالی عالم (ص ۱۷۲)، پوران فرخزاد (ص ۱۸۸-۱۸۶)، فاطمه سالاروند (ص ۲۰۴)، شادی پیروزی (ص ۲۰۴)، شکوه سپهزاد (ص ۲۱۶-۲۱۴)، ناهید یوسفی (ص ۲۳۰-۲۲۹)، منصوره نیکوگفتار (ص ۲۳۰-۲۳۱)، مژگان محمدی (ص ۲۵۴-۲۵۳)، راضیه رجایی (ص ۲۵۵)، نغمه مستشار نظامی (ص ۲۶۴)، فرحناز کامران محمدی (ص ۲۷۳) و معصومه مهری (ص ۲۷۴).

به نظر می رسد وقت آن رسیده که گزیده ای مختص رباعیات زنان شاعر معاصر فراهم آوریم تا حق آنان در این جریان بالنده درست ادا شود.

آن چه به اجمال آمد، نشان می دهد که جریان رباعی سرایی زنان نیازمند احترام و اعتنای بیشتری است. این حرکت نشان می دهد که خودباوری، توان و استعداد بانوان رباعی سرا در هر دهه رو به اعتلا بوده است؛ بدان گونه که در دهه جاری، ما قادر به تشخیص هویت زنانه در رباعی امروز هستیم و می توانیم بگوییم که قالب رباعی نیز این ظرفیت را برای بیان موضوعات اجتماعی از خود بروز داده است.

امیدوارم این گزارش کوتاه، با نشان دادن سرنخ ها و چارچوب ها، انگیزه بررسی های ژرف تر و وسیع تر را برای پژوهشگران فراهم آورد. این سیر تاریخی همچنین نشان می دهد که در آینده نزدیک، ما شاهد مجموعه رباعیات بیشتری از زنان رباعی سرای این سرزمین خواهیم بود.

عکاسی

دوربین های طلا در دست عکاس ها

در بخش عکاسان استانی، محسن اسماعیل زاده از خراسان برنده اولین دوربین طلایی انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی شد

کمال خرازی، دیپلمات با سابقه ایران معتقد است که یک عکس می تواند انقلاب کند و یک ملت را نجات بدهد.

به گزارش ایسنا، مراسم اولین دوره اعطای نشان انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی همزمان با روز جهانی عکاسی، عصر ۲۸ مرداد در تالار شهناز خانه هنرمندان ایران برگزار شد. در ابتدای این مراسم مجید رجبی معمار؛ مدیرعامل خانه هنرمندان ایران در سخنانی به اهمیت تصویر و رسانه اشاره کرد و گفت که خانه ای را در خیابان شریعتی برای انجمن عکاسان در نظر گرفته است.

سپس حمید فروتن؛ رئیس هیئت مدیره انجمن عکاسان مطبوعاتی به ارائه گزارش درباره عملکرد انجمن و نحوه داوری این دوره نشان انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی پرداخت. در ادامه سیفا... صمدیان؛ عکاس و فیلم ساز با اشاره به حضور کمال خرازی -رئیس شورای راهبردی روابط خارجی و وزیر اسبق امور خارجه- در این مراسم اظهار کرد: او کسی است که اگر نبود در مقطع حساس جنگ، عکاسی خبری نه تنها راه به جایی نمی برد بلکه صاحب هیچ افتخاری هم نمی شد. دکتر کمال خرازی می توانست مانند ۹۵ درصد افرادی که دستی در حکومت داشتند این گونه فکر نکند، اما او اهمیت عکاسی را درک کرد.

او ادامه داد: زمانی که قرار شد کتاب پنج جلدی عکاسی جنگ را منتشر کنیم، او (خرازی) ما را از برخورد با سپاه و ارتش دور کرد و به ما آزادی عمل داد. ما امروز می توانیم نتیجه کار او را ببینیم. در آن کتاب ها هیچ بویی از پروپاگاندا نبود. برخی از انسان ها کاری می کنند که به سیستم حکومت ربطی ندارد، اما به جامعه کمک می کند. صمدیان بیان کرد: مشکل اصلی جامعه ما نداشتن اعتماد به فرهنگ تصویری جاری و حاکم جهان است. بودجه هنرهای تصویری و تجسمی اسفناک است و کل این بودجه به اندازه دو فیلم سینمایی است. در حالی که هنرهای تجسمی، هنرهایی هستند که باید مردم ایران را مجهز کنند. او اضافه کرد: من به این نتیجه رسیده ام که فرهنگ تصویری در کشور ما اصلا جدی گرفته نشده است. مردم ایران به جای اعتماد به تلویزیون ملی خودشان، سریال های خارجی را نگاه می کنند که از لحاظ اخلاقی وحشتناک است. او همچنین گفت: در حوزه مطبوعات و رسانه ها نیز تعارف و سیاست زدگی مفرطی حاکم شده است و خبرنگار در مواجهه با یک رویداد اطمینان ندارد که آن قابل انتقال است یا خیر. امیدوار هستم روزی به این جا برسیم که آزاده هایی را در قالب خبرنگار تصویری اعزام کنیم. سپس با پخش تصاویری، از علیرضا سلطانی و وحید سهرابی عکاسان مطبوعاتی که سال گذشته از دنیا رفتند، یاد شد و با اهدای لوح و هدایایی به بستگان آن ها از این عکاسان فقید تقدیر به عمل آمد. در ادامه از یدا... وزیری، عزیزا... نعیمی، منوچهر یگانه دوست، کهن بانی و حافظ القرآن به عنوان پیشگامان عکاسی مطبوعاتی تقدیر شد. سپس کمال خرازی؛ دبیر شورای راهبردی روابط خارجی بیان کرد: در انقلاب و جنگ تحمیلی جوانانی با عشق و علاقه عکاسی می کردند که تاثیر زیادی را در جامعه ایران و جامعه بین المللی گذاشتند. علت این که عکس توانست در آن دوره خدمات قابل توجهی را ارائه بدهد این بود که در خدمت جنگ و دفاع مقدس بود. او ادامه داد: کسی که به جبهه می رفت آمادگی هر اتفاقی را داشت. رزمندگان و عکاسان نیز همین آمادگی را داشتند و تعدادی از آن ها به شهادت رسیدند یا جانباز شدند.

خرازی در ادامه از کاظم اخوان یاد کرد و گفت: عظمت عکس و عکاس در آن دوران به این دلیل بود که در خدمت منافع وطنی و ملی بود و امروز نیز اگر جامعه عکاسان در خدمت نظام باشند می توانند نقش بزرگی را ایفا کنند. اگر به عنوان یک ایرانی هر عکسی که می گیرید در خدمت منافع ملی باشد ارزش و نقش خود را خواهد داشت. او با اشاره به انتشار عکس شهید حججی اضافه کرد: امروز یک عکس در کشور ما چه غوغایی به پا کرده است. شهید محسن حججی با آن چشمان استوار که در عکس او نمایان است چه اثری در جامعه داشته و چه حرکتی را ایجاد کرده است. در بخش بعدی این مراسم دو نماهنگ که به معرفی انجمن عکاسان مطبوعاتی استان های مرکزی و اصفهان می پرداخت، برای حاضران پخش شد و بعد از آن، حسین اینانلو از عکاسان مطبوعاتی برای حاضران سه تار نوازی کرد. در ادامه احمد مسجدجامعی -عضو شورای شهر تهران- بیان کرد: یک عکس بیش از ۱۰ هزار کلمه، معنا می سازد. در دوره ما آن چه باعث تمایز در رسانه ها شده عکس است.

او نیز با اشاره به عکس شهید حججی گفت: نگاه مظلومانه ای که در چشمان اوست چقدر پیام دارد. امروزه کار به جایی رسیده که خبر نیز به سمت عکس پیش می رود و مردم اخبار را با عکس ها دنبال می کنند و دیگر کمتر کسی خبر می خواند. امروز یک خبرگزاری تصویری تاسیس شده است که همه چیز را با عکس بیان می کند. مسجدجامعی درباره انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی گفت: خوشحال هستم که این مجموعه مانند یک نهاد مدنی فعالیت می کند و تحت تاثیر سیاست های جاری قرار نمی گیرد. در این مراسم همچنین حسین انتظامی؛ معاون مطبوعاتی وزارت ارشاد اظهار کرد: در عالم روزنامه نگاری و رسانه عکاس ها مظلوم ترین هستند، هم کار آن ها سخت است و هم از نظر معیشت مشکلاتی دارند. در حالی که عکاسان فرهنگ تصویری جامعه را ثبت و حفظ می کنند. آن ها جایگاه والایی دارند. انتظامی گفت: خواهش من از انجمن ها این است که در فرایند عضوگیری سخت بگیرند یا رتبه بندی داشته باشند. ما در حوزه عکاسی افتخاراتی معادل افتخاراتی که در حوزه سینما کسب کرده ایم، داریم و این وظیفه ماست که به عکاس های خبری توجه کنیم. در زمینه آموزش نیز ریل گذاری این کار بر عهده دولت است اما خود انجمن ها باید فعالیت های آموزشی انجام بدهند.

سپس در بخش پایانی این مراسم نشان هایی به شکل دوربین طلا به برگزیدگان هفت بخش تعلق گرفت. در بخش عکاسی خبری امید وهاب زاده، در بخش عکاسی مستند علی حامدحقدوست، در بخش عکاسی ورزشی یونس علی شیری، در بخش عکاس برتر زن مونا هوبه فکرو در بخش عکاسان استانی محسن اسماعیل زاده از خراسان برنده اولین دوربین طلایی انجمن صنفی عکاسان مطبوعاتی شدند. همچنین این نشان در بخش روزنامه برتر به روزنامه ایران تعلق گرفت.

مستندهایی از ۴۰ هنرمند انقلابی ساخته می شود

مسعود شجاعی طباطبایی مدیر مرکز هنرهای تجسمی حوزه هنری در نشست رسانه ای در ۲۹ مرداد از ساخت مستندهایی درباره ۴۰ هنرمند انقلابی خبر داد. به گزارش مهر، نشست خبری مسعود شجاعی طباطبایی مدیر مرکز هنرهای تجسمی حوزه هنری صبح روز گذشته در حوزه هنری برگزار شد.

طباطبایی در این نشست ابتدا با مروری بر اهم فعالیت های اولویت دار مرکز تجسمی حوزه هنری، به انتشارات، احیای فضای مجازی حوزه، تولید آثار، برپایی کارگاه ها، نشست های تخصصی و جشنواره ها، ایجاد فضای نمایشگاهی و ساخت مستند اشاره کرد و گفت: در بحث انتشارات باید بگویم از اول مهر دوهفته نامه ای با همکاری انجمن هنرهای تجسمی انقلاب و دفاع مقدس منتشر می شود که سعی داریم در هر شماره، به معرفی ۲ هنرمند از شهرهای دیگر به جز پایتخت نیز بپردازیم. مسعود نجابتی، احمدرضا دالوند، محمدحسین نیرومند و محمد خزایی از اعضای هیئت علمی این دوهفته نامه هستند. قرار است بعد از انتشار شماره دوم، به مرور شماره های قبل به صورت پی دی اف در اختیار علاقه مندان قرار بگیرد.

وی ادامه داد: امسال ۲ اتفاق دفاع مقدس و عاشورا با یکدیگر مقارن شده است و انتشار کتاب دفاع مقدس و عاشورا را در دستور کار داریم که با همکاری انجمن هنرهای تجسمی انقلاب و دفاع مقدس انجام می دهیم. در واقع ۵۰ عکس از بهترین عکس های دوران دفاع مقدس را انتخاب کرده ایم که توسط گرافیست ها به پوستر تبدیل می شود و هم به صورت کتاب و هم به صورت اکران در فضاهای شهری آن ها را مشاهده خواهید کرد. انتشار کتاب سال گرافیک مذهبی نیز در دستور کار مان است. همچنین کتاب مجموعه آثار هنرمندان حوزه هنری را همراه با بیوگرافی آن ها به ۲ زبان منتشر خواهیم کرد. کتاب هایی نیز با همکاری دفتر طنز و ادبیات چاپ و منتشر خواهد شد. این کاریکاتوریست بیان کرد: ما هم اکنون سایتی داریم که قرار است از این به بعد اخبار تولیدی و تصاویر با کیفیتی روی آن منتشر شود. در عین حال، روی سایت آرشیو هنرمندان را خواهیم داشت اما شاید مهم ترین بحث ما تولید آثار همزمان با چهلمین سال انقلاب اسلامی است. امیدوارم اتفاقات خوبی را در این سال شاهد باشیم به خصوص از سرداران و شهدای مدافع حرم سردیس هایی را سفارش خواهیم داد و از همین امروز کار روی شهدای مدافع حرم را آغاز کرده ایم. بعد از این مراسم رونمایی از اثر فاخر حسن روح الامین از شهید حججی را خواهیم داشت و از این پس هر هفته پرده برداری از یکی از نقاشی ها با موضوع شهید حججی را خواهیم داشت. هفته آینده از اثر حمید قدیریان رونمایی می شود و هفته بعد از آن از اثر محمد علی نادری. وی ادامه داد: گرچه برگزاری جشنواره از اولویت های ما نیست، اما برای برگزاری جشنواره ها در استان ها همراهی خواهیم کرد. وی شناسنامه دار کردن آثار حوزه هنری و تمرکز بر فروش آثار نمایشگاهی را از دیگر اولویت های این مرکز در دوره مدیریت جدید نام برد و از برگزاری بازار فروش حوزه هنری در تهران، مراکز استان ها و کشورهای دیگر خبر داد.

طباطبایی همچنین گفت: مستندهایی از ۴۰ هنرمند انقلابی را نیز در دست تهیه داریم.

هنر

نامه نگاری دو هنرمند درباره باور اسطوره ها در قالب عروسک

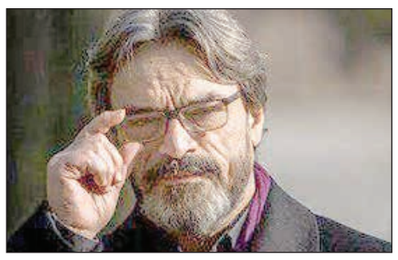

نامه حسین علیزاده

حسین علیزاده آهنگ ساز در نامه ای به بهروز غریب پور درباره برخی از شبهات پیش آمده پس از سخنانش در نشست خبری آلبوم «غمنومه فریدون» توضیحاتی را ارائه داد.

به گزارش مهر، حسین علیزاده نوازنده و آهنگ ساز شناخته شده موسیقی ایرانی در نامه ای به بهروز غریب پور درباره برخی از حاشیه ها و شبهاتی که در نشست خبری آلبوم «غمنومه فریدون» درباره تئاتر عروسکی و آثار این کارگردان مطرح تئاتر به وجود آمد، توضیحاتی را ارائه داد. در نامه حسین علیزاده به بهروز غریب پور آمده است: «دوست دیرینه و هنرمند بزرگ جناب آقای بهروز غریب پور با سلام های گرم، مطلبی را از شما در ارتباط با سوءتعبیر از یک پاسخ در جمع خبرنگاران محترم خواندم که به نظرم بهتر آمد چند سطری بنویسم.

غریب پور عزیز؛ نه تنها من بلکه تمام هنرشناسان ایران و جهان به نقش شما در هنر تئاتر و تئاتر عروسکی و نیز مدیریت شایسته هنری تان که زبانزد خاص و عام است، واقف اند. البته که ستایش از آن نیز نیاز به جایگاهی نداشته و ندارد. در روز واقعه در مورد اسطوره های ادبی و هنری سوالاتی مطرح شد و سخنانی به میان آمد که این جانب کاملا از موضع شخصی و شاید هم کج سلیقگی عنوان کردم که مثلا مولانا، حافظ و خیام در قالب هیبت آدمی نمی گنجند و در عالم خیال اگر شخصی مدعی شد من حافظ یا مولانا هستم بر ایمان باورش سخت خواهد بود چرا که همواره برای اسطوره ها هیبتی فراتر و والاتر از هیبت انسان قائل هستیم.

شاید این جمله من پر جسارت بوده که باور اسطوره ها در قالب عروسک نیز سخت تر می نماید که البته جواب درست این است که هنر می تواند همه ناممکن ها را ممکن کند. در عین حال این مطلب نیز عنوان شد که اگر محدودیت ها نبود و شرایط و امکانات دیگری همچون ممالک دیگر جهان در پهنه سرزمین مان وجود داشت، اپراهایی نیز می توانست در اشکال غیر عروسکی خلق شود.

به هر روی دوست عزیز؛ این جانب همواره قدردان شما بوده ام و امید که نظر شخصی مرا به عنوان بی احترامی به هنر و شایستگی خود تلقی نفرمایید.

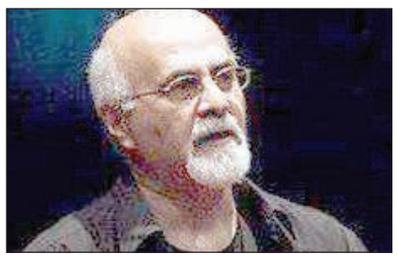

پاسخ بهروز غریب پور

طراح و کارگردان اپرای عروسکی خیام یک روز پس از انتشار نامه حسین علیزاده به وی، نامه دیگری را خطاب به این هنرمند مطرح موسیقی ایرانی منتشر کرد.

به گزارش مهر، در متن نامه بهروز غریب پور آمده است:

«هنرمند بزرگوار جناب علیزاده عزیز

بابت دو موضوع باید به شما تبریک بگویم. نخستین تبریک بابت پیشگام شدن در شفاف سازی نظرتان و مسدود کردن راه بر کسانی است که دوستی میان هنرمندان را برنمی تابند و از هیچ کوششی دریغ ندارند که جامعه موثر هنری را به جان هم بیندازند.

دومین تبریک به خاطر دریافت جایزه هنری است که شما به حق دریافت کرده اید و همچون همیشه برای ایران و ایرانی ها و اکنون آسیایی ها مایه مباهات بوده و هستید.

می دانم که وقتتان ضیق است و در عین حال پر مشغله اید اما دعوت می کنم که از اپرای عروسکی خیام دیدن فرمایید تا شاید خلق این آثار را صرفا به حساب محدودیت های فضای فرهنگیمان نگذارید و چه بسا پس از دیدن این اپرا و سایر اپراهای عروسکی شما عزیز نوآور ترغیب بشوید که اثری برای اجرای عروسکی خلق بکنید.

بی تردید آیندگان بر من آفرین خواهند گفت که همچون شما در کنار مردمان سرزمینم مانده ام و «محدودیت را به امکان» تبدیل کرده ام و غمبرک نزده ام و آه و ناله نکرده ام، ترک وطن نکرده ام، معتاد نشده ام، به فکر خودکشی هم نیفتاده ام و گناه محدودیت ها را به گردن کسی نینداخته ام و تا آن جا که مشیت الهی است بر همین سیاق زیر طاق باشکوه ایران عزیز در حد توانم نفس می کشم. شما نیز چنین کرده اید و به همین دلیل به وجودتان می بالم.»

تبلیغ یک وسیله بازاریابی است برای کمک به خلق، وفادارسازی و حفظ شناسه برند